

Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2021 r. – Laroni / Parlament**(Sprawa T-415/19) ⁽¹⁾**

[Prawo instytucjonalne – Jednolity Statut posła do Parlamentu Europejskiego – Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w okręgach włoskich – Przyjęcie przez Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy) uchwały nr 14/2018 w sprawie emerytur i rent – Zmiana wysokości emerytur i rent włoskich posłów krajowych – Wprowadzona w związku z tym przez Parlament Europejski zmiana wysokości emerytur i rent niektórych byłych posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych we Włoszech – Śmierć skarżącego – Niewznowienie postępowania przez spadkobierców – Umorzenie postępowania]

(2021/C 228/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Nereo Laroni (Wenecja, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Merola)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności noty z dnia 11 kwietnia 2019 r. wydanej przez Parlament i dotyczącej dostosowania wysokości przysługującej skarżącemu emerytury w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. uchwały nr 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 2.9.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 8 kwietnia 2021 r. – CRII-GEN i in. / Komisja**(Sprawa T-496/20) ⁽¹⁾**

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Środki ochrony roślin – Substancja czynna glifosat – Wniosek o przegląd w celu wycofania lub zmiany zatwierdzenia – Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 – Odrzucenie – Akt niepodlegający zaskarżeniu]

(2021/C 228/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Comité de recherche et d'information indépendantes sur le génie génétique (CRII-GEN) (Paryż, Francja) oraz sześć innych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku do postanowienia (przedstawiciel: adwokat C. Lepage)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: X. Lewis, G. Gattinara, I. Naglis i G. Koleva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 17 czerwca 2020 r. odrzucającej złożony na podstawie art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1) wniosek skarżących zmierzający do wycofania lub zmiany zatwierdzenia substancji czynnej glifosat.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosku Bayer Agriculture BV o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Comité de recherche et d'information indépendantes sur le génie génétique (CRII-GEN) oraz pozostałe skarżące, których nazwy wymieniono w załączniku, zostają obciążone kosztami postępowania, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez Bayer Agriculture w związku z jego wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) Bayer Agriculture pokrywa koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2021 r. – RG / Rada

(Sprawa T-157/21)

(2021/C 228/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RG (przedstawiciel: R. Purcell, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (UE) 2020/2252 z dnia 29 grudnia 2020 r. (¹) w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (²), w zakresie, w jakim decyzja tymczasowo stosuje część trzecią tytuł VII Umowy o handlu i współpracy wobec Irlandii;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedyny zarzut, zgodnie z którym Rada działa poza swoją właściwością, z naruszeniem podstawowego wymogu proceduralnego i z naruszeniem traktatów, wydając decyzję, która ma być wiążąca dla Irlandii w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (zwanej dalej „PWBIS”) bez procedury „opt-in” przewidzianej w protokole 21.

- Protokół stanowi część prawa pierwotnego Unii. Odzwierciedla on ponadto kluczowy demokratyczny przepis w irlandzkim prawie konstytucyjnym;
- brzmienie protokołu 21 i odpowiadające mu postanowienie irlandzkiej konstytucji świadczą o tym, że Irlandia zachowała wyłączną właściwość w ramach PWBIS;